

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519200246
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1519200246.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Daniely Drnákovej v právnej veci žalobkýň: 1/ L.. M. G., D.. XX.XX.XXXX, N. Z. XXX, 2/ O.. W. P., D.. XX.XX.XXXX, S. XXX/X, O., 3/ O.. R. G., D.. XX.XX.XXXX, N. Š. XXXX/X, N., proti žalovanému: PB KREDIT, s.r.o., IČO: 36 803 642, so sídlom Tomášikova 34, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie pôvodného žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 25. novembra 2021, č.k. 12C/2/2019-148, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa pôvodný žalobca domáhal určenia, že je vlastníkom bytu č. XX na X. poschodí bytového domu na N. X.. Č.. X, S. N., evidovaného v katastri nehnuteľností na Správe katastra Hlavného mesta Bratislava, katastrálne územie A., zapísaného na LV č. XXXX "v pomere k celku 1/2" (I. výrok) a zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II. výrok).

2. V dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že pôvodný žalobca žalobu odôvodňoval tým, že dňa 10.1.2003 bola na rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5C/73/1998 vyznačená právoplatnosť 7.1.2003 a vykonateľnosť 10.1.2003. Rozsudok sa stal exekučným titulom na začatie exekúcie EX 36/2003, 37ErNr/377/2003, v ktorej bol na dražbe predaný predmetný byt. Právoplatnosť schváleného príklepu bola vyznačená dňom 27.7.2005. Vzhľadom na následné udalosti zistil, že na uvedenom rozsudku bola právoplatnosť a vykonateľnosť vyznačená fikciou doručenia v rozpore so zákonom a exekúcia nemala byť vôbec vykonaná. Z priloženej doručky, ktorou mu bol uvedený rozsudok doručovaný, je zrejmé, že táto neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti (§ 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), najmä údaj, že sa adresát v mieste doručenia zdržiaval, preto podľa jeho názoru súd nemal vyznačiť právoplatnosť náhradným doručením. Poukázal aj na to, že dňa 3.3.2003 podal na súd čestné prehlásenie, že v čase doručovania sa v mieste trvalého pobytu nenachádzal, bol na dovolenke v ČR a napriek tomu súd v tento deň (3.3.2003) vyznačil právoplatnosť i vykonateľnosť rozhodnutia bez toho, aby si overil neprítomnosť adresáta, prípadne rozsudok opakovane doručoval. Z toho dôvodu považoval uvedený rozsudok za neplatný exekučný titul a exekúcia bola vykonaná v rozpore so zákonom, keďže v tomto prípade nemohol byť uplatnený § 61 Exekučného poriadku, pretože nejde o zrušený alebo neexistujúci rozsudok, kedy je navrátenie do predošlého stavu nemožné, ale ide o neprávoplatný a nevykonateľný exekučný titul, na základe ktorého nie je možné, aby bola exekúcia vykonaná. Skutočnosť, že žiadal určiť vlastnícke právo k predmetnému bytu v pomere 1/2 odôvodnil tým, že rozsudkom sp. zn. 14C/221/2004 zo dňa 30.11.2004, právoplatným dňa 17.12.2004

súd zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo jeho a jeho manželky. V nadväznosti na námietku žalovaného, že v prejednávanej veci ide o prekážku rozsúdenej veci uviedol, že v konaní vedenom Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 49C/75/2014 nebol účastníkom konania, a preto nie je možné aplikovať ust. § 159 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 25.11.2013 zástupkyňa pôvodného žalobcu spolu s pôvodným žalobcom (ako manželia, ktorých bezpodielové spoluvlastníctvo bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, č. k. 14C/221/2004-10 zo dňa 10.12.2004, právoplatným dňa 17.12.2004) podali na Okresný súd Bratislava V žalobu o určenie vlastníctva k predmetnému bytu. Rozsudkom č. k. 49C/76/2014-381 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/52/2016 - 420 zo dňa 19.9.2017 súd žalobu zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.12.2017. Uznesením č. k. 49C/76/2014-278 zo dňa 7.10.2014, právoplatným dňa 7.11.2014 súd konanie voči navrhovateľovi v 2. rade zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby navrhovateľom 2 (pôvodným žalobcom v tomto konaní). V odvolaní navrhovateľka 1 (manželka pôvodného žalobcu) navrhla vstup svojho manžela (pôvodného žalobcu) ako vedľajšieho účastníka konania na jej strane; a v súvislosti s tým i zmenu žaloby, keď sa zmenenou žalobou domáhala určenia, že navrhovateľka L.. M. G. a vedľajší účastník konania L.. V. G. sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, každý v pomere 1/2 k celku. Odvolací súd zmenu žaloby nepripustil s odôvodnením, že na pripustenie zmeny žaloby v znení navrhovanom žalobkyňou nie sú splnené podmienky, keď zmena žaloby mala spočívať v tom, že okrem určenia, že podielovou spoluvlastníčkou predmetného bytu je ona, sa domáhala určenia, že v podiele 1/2 je podielovým spoluvlastníkom daného bytu aj L.. V. G., vystupujúci v spore v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Uznesením sp. zn. 3Cdo 193/2018 zo dňa 27.2.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.7.2020, Najvyšší súd SR odmietol dovolanie žalobkyne v tomto konaní (L.. G.). Z LV č. XXXX k. ú. Bratislava - A. okresný súd ďalej zistil, že vlastníkom k bytu č. XX na X. poschodí, na N. Č.. X, N. je spoločnosť PB KREDIT, s.r.o. (žalovaný) na základe kúpnej zmluvy s povoleným vkladom zo dňa 20.01.2014. Z výpisu z obchodného registra žalovaného súd zistil, že jediným spoločníkom a konateľom tejto obchodnej spoločnosti je L.. M. N., ktorý bol predchádzajúcim vlastníkom predmetného bytu na základe Uznesenia Okresného súdu Bratislava V, o schválení príklepu č. 37ErNr 377/2003 podľa R.-XXXX/XX zo dňa 19.08.2005. Z Rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č. k. 5C 73/98-116 zo dňa 10.12.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.1.2003 a vykonateľnosť 10.1.2003 súd prvej inštancie ďalej zistil, že L.. G. (pôvodný žalobca) bol zaviazaný zaplatiť O. C. sumu 303.193,- Sk s úrokom z omeškania 22 % ročne z istiny 232.114,- Sk od 1.5.1995 do jej zaplataenia a s úrokom z omeškania 17,6 % ročne z istiny 71.079,- Sk od 1.4.1996 do jej zaplataenia a k rukám advokáta M.. O. S. nahradiť trovy konania 27.704,- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právoplatnosť rozsudku v predmetnej veci bola vyznačená na základe fikcie doručenia v súlade s ust. § 47 ods. 2 O.s.p. dňom 7.1.2003. L.. G., ktorý rozsudok v predmetnom konaní dodatočne osobne prevzal dňa 28.2.2003, neskôr v predmetnom konaní namietal, že sa v čase doručovania rozhodnutia nezdržoval na adrese bydliska, žiadal o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania a podával odvolanie, ku ktorému predložil aj doklady, na predloženie ktorých bol v priebehu konania pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej vyzvaný. O uvedených procesných návrhoch bolo rozhodnuté v predmetnom konaní uznesením č. k. 5C 73/98-189 zo dňa 17.3.2003 v spojení s opravným uznesením č. k. 5C 73/98-206 zo dňa 5.8.2003, ktorým súd žalovanému (tu pôvodnému žalobcovi) neodpustil zmeškание lehoty na podanie odvolania proti rozsudku 5C 73/98-116 z 10.12.2002 (citované rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 13Cob 184/03-227 zo dňa 27.11.2003) a uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 13Cob 62/2003-201 zo dňa 15.7.2003, ktorým bolo odvolanie žalovaného proti rozsudku 5C 73/98-116 z 10.12.2002 odmietnuté ako oneskorene podané. Uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 37ErNr/377/2003-248, zo dňa 27.7.2005, právoplatným dňa 19.8.2005 bol schválený príklep pri dražbe nehnuteľnosti bytu č. XX na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na N. X. Č.. X, S. N. vydražiteľovi L.. M. N. za najvyššie podanie 1.510.000,- Sk v konaní vedenom pod č. Ex 36/2003 Exekútorským úradom M.. V. T.P.. Následne rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 9C 533/05-85 zo dňa 7.12.2006 právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co 200/2008-204 zo dňa 8.9.2010 bola L.. V. G. V. L.. M. G. uložená povinnosť vypratať byt č. XX nachádzajúci sa v N. na X. N. Č.. X. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, č. k. 40C 33/09-91 zo dňa 1.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku II, III, IV a V dňa 25.4.2010 a vo výroku I dňa 21.4.2010, súd návrh L.. V. G. proti odporkyni O. C. o určenie, že právny úkon - podanie žaloby zo dňa 28.2.1998 na Okresnom súde Bratislava V, ktorým sa odporkyňa domáhala voči navrhovateľovi zaplataenia sumy 337.188,- Sk s úrokom z omeškania 22% ročne z istiny 257.289,- Sk do 1.4.1995 do zaplataenia a s úrokom z omeškania 22 % ročne z istiny 79.899,- Sk od 1.4.1996 do zaplataenia - je od začiatku

právne neúčinný zamietol a zároveň zamietol návrh o určenie, že rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č. k. 5C 73/1998 zo dňa 10.12.2002 je právne neúčinný, rovnako návrh o určenie, že právny úkon - podanie návrhu na vykonanie exekúcie, ktorým sa odporkyňa domáhala uspokojenia pohľadávky v sume 303.193,- Sk spolu s príslušenstvom a trovami konania na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 5C 73/1998, vedený v exekúcii pod č. k. 37ErNr 377/2003 Okresného súdu Bratislava V a Exekútorským úradom Bratislava, M.. V. T. - súdna exekútorka pod č. k. EX 36/2003 - je od začiatku právne neúčinný zamietol a napokon i návrh o určenie, že nehnuteľnosť - byt č. XX, nachádzajúci sa v N. - A.V., X.. N. Č.. X, na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXX/XXXXX, zapísané v evidencii Katastrálneho úradu v Bratislave, Správa katastra pre hl m. SR Bratislavu, katastrálne územie A. na liste vlastníctva č. XXXX - je v podielovom spoluvlastníctve L.. V.. G., D.. XX.XX.XXXX V. L.. M.. G., D.. XX.XX.XXXX zamietol. Z registra Okresného súdu Bratislava V bolo súdom prvej inštancie tiež zistené, že v konaniach vedených pred tamojším súdom pod sp. zn. 5C 2/2005, 5C 296/2003, 14C 49/2011 sa L.. M. G. domáhal neúspešne obnovy konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava V, pod sp. zn. 5C 73/1998. Uznesením Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5C 296/2003 zo dňa 17.03.2004, právoplatným dňa 18.10.2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co 106/2004-49, vykonateľným dňa 18.10.2004 súd návrh na obnovu konania vedeného pred týmto súdom pod sp. zn. 5C 73/1998 zamietol. Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5C 2/2005 zo dňa 11.7.2006, vykonateľným dňa 14.7.2006 a právoplatným dňa 11.7.2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co 282/2005-191 súd návrhu žalovaného (žalobcu) na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava V sp. zn. 5 C 73/1998 zamietol, keď v konaní nebolo preukázané, že by dôkazy, ktoré žalovaný uvádza, nemohol predložiť počas pôvodného konania, keďže ich poznal, alebo poznať mohol, mohol ich obstaráť, neboli preňho nedostupné, v dôkaznej núdzi nebol. Uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 14C 49/2011-61 zo dňa 10.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave dňa 11.05.2012, súd návrh na obnovu konania vo veci tohto súdu sp. zn. 5C 73/1998 zamietol z dôvodu neopodstatneného a najmä oneskorene podaného návrhu na obnovu konania. Uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 41C 360/2011-111, právoplatným čo do výroku o schválení zmiery dňa 23.10.2012, súd schválil medzi L.. M. N. V. navrhovateľom V. L.. V. G. V. L.. M. G. ako odporcami zmier, v zmysle ktorého sa odporcovia zaviazali navrhovateľovi zaplatiť sumu 5.321,40 eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, keď odporcovia bez právneho titulu obývali byt č. XX na N. X. Č.. X S. N. v čase od 13.5.2009 - 12.5.2011.

4. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa ust. § 226, § 228 ods. 1, ods. 2, § 230 C.s.p., § 61 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 a dospel k záveru, že podanej žalobe nie je možné vyhovieť. V odôvodnení ozrejmil charakteristiku a definíciu inštitútu právoplatnosti súdnych rozhodnutí v civilnom procese. Stotožniac sa so závermi súdu uvedenými v rozsudku č. k. 49C/76/2014-381 zo dňa 21.10.2015, podľa ktorého, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány povinnosť plnenia, ktorá bola pôvodnému žalobcovi uložená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 5C/73/1998-116 zo dňa 10.12.2002, právoplatným dňa 7.1.2003, nemohla byť v tomto ani v inom konaní posúdená odlišne, a to ani v rámci posúdenia predbežnej otázky. Nemožno preto vychádzať z iného záveru o existencii či neexistencii nároku, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté. Zároveň je záväzné i právoplatné uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 37ErNr/377/2003-248 zo dňa 27.7.2005, právoplatné dňa 19.8.2005, ktorým bol schválený príklep v exekučnom konaní vedenom na základe uvedeného právoplatného rozsudku. Skonštatoval, že ak bol peňažný nárok priznaný právoplatným rozhodnutím súdu a uspokojený v exekučnom konaní, tvrdenie pôvodného žalobcu o protiprávnosti a nulitnosti exekučného titulu a nulitnosti samotnej exekúcie neodôvodňovali a neosvedčovali nárok vo veci samej o určenie vlastníckeho práva k bytu (spoluvlastníckeho podielu v 1/2) vydraženému v predmetnej exekúcii. Zdôraznil, že na týchto záveroch nemení nič ani skutočnosť, že došlo len k zmene v osobe na strane žalobcu. Sám žalobca (v zastúpení svojou manželkou) v tomto konaní ani nenavrhol vykonať žiadne iné dokazovanie poukazujúc len na predchádzajúce konanie vo veci určenia vlastníckeho práva k 1/2 vo vzťahu k manželke žalobcu. Vzhľadom na skutkové tvrdenia sporových strán, ako aj s ohľadom na takto vykonané dokazovanie mal súd rovnako preukázané, že žaloba, ktorou sa žalobca snaží zvrátiť výsledky vyššie uvedených právoplatne skončených konaní, nemôže byť dôvodná. Zdôraznil, že ak žalobca spolu s manželkou zotrvávajú na názore, že i za súčasného stavu veci je možné rozhodnúť o tom, že je/sú i naďalej podielovým spoluvlastníkom (podielovými spoluvlastníkmi) predmetného bytu, je nepochybné a nezvratiteľné, že k strate vlastníctva žalobcu k danému bytu došlo na základe príklepu na dražbe vykonanej v rámci exekúcie, a v takomto prípade je v zmysle ust. § 61 Exekučného poriadku

(účinného do 31.3.2017) navrátenie do predošlého stavu, teda obnovenie (spolu)vlastníctva žalobcu ako pôvodného vlastníka, vylúčené. Napokon dodal, že nakoľko vo veci určenia vlastníckeho práva vo vzťahu k manželke žalobcu (sp. zn. 49C/76/2014) došlo k zastaveniu konania vo vzťahu (k tam aj pôvodne žalujúcemu) žalobcovi z dôvodu prebiehajúceho konkurzného konania, prejednávanej veci je možné považovať za vec právoplatne rozsúdenú, avšak z dôvodu zachovania právnej istoty strán sporu (resp. ich zástupcov), kedy je už navrátenie do predošlého stavu skutočne vylúčené, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

5. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 C.s.p. a žalovanému ako celkovo úspešnej strane sporu priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom si vymienil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie pôvodný žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a podanej žalobe vyhovieť dôvodiac, že súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že podstatným dôvodom podania tejto žaloby bola skutočnosť, že obálka, ktorou mu bol doručovaný rozsudok v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/73/1998 dňa 18.12.2002 neobsahovala viacero vyznačení doručovateľkou, ktoré boli v čase doručovania podmienkou k vyznačeniu právoplatnosti podľa § 47 ods. 2 O.s.p. (tzv. fikciou doručenia). Vzhľadom na uvedené mal za to, že citovaný rozsudok preto nie je dodnes právoplatný a vykonateľný. V tejto súvislosti vytkol súdu prvej inštancie, že nevyhovel jeho návrhu na doplnenie dokazovania vyžiadanimi si predmetného spisu sp. zn. 5C/73/1998 za účelom preverenia tohto jeho tvrdenia na originály doručky. Zdôraznil, že vzhľadom na to, že súd nevykonal dokazovanie preskúmaním doložky vykonateľnosti na rozsudku 5C/73/1998, čo tvorilo podľa názoru odvolateľa základ pre ďalšie konanie, mal za to, že uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť a nemohol byť podkladom pre vykonanie exekúcie EX 36/2003, 37ErNr/377/2003. Rozvinul, že z uvedených dôvodov aj následná dražba a príklep ako aj rozsudok vydaný v konaní 9C/533/2005, nemohli nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, keďže vychádzali z nevykonateľného pôvodného rozsudku vydaného v konaní sp. zn. 5C/73/1998. Vo vzťahu k dobromyseľnosti L.. M. N. mal za to, že tento už pri dražbe dobromyseľný nebol dôvodiac tým, že ho pred dražbou upozornil, že je proti oprávnenej v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/73/1998, vedené trestné konanie. Z uvedeného mal za to, že L.. M. N. už v tom čase vedel, že exekučný titul je podvod. Napokon mal za to, že súd pochybil, keď svoje odôvodnenie napadnutého rozsudku oprel o konanie vedené pod sp., zn. 49C/78/2014. Mal za to, že uvedené konanie nemôže byť vo vzťahu k prejednávanej veci považované za prekážku rozsúdenej veci, nakoľko v konaní vedenom pod sp. zn. 49C/78/2014, nebol stranou sporu a naproti tomu v tu prejednanom konaní ho jeho manželka len zastupovala a nebola v ňom stranou sporu.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie pôvodného žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

9. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. Dôvody, pre ktoré žalobu zamietol riadne ozrejnil, pričom sa vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán. Keďže v odôvodnení

rozhodnutia súd prvej inštancie zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.), odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty odvolateľa v odvolaní.

10. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v preskúmvanej veci s poukazom na ust. § 230 C.s.p. predovšetkým zohľadnil tú skutočnosť, že všetky právne významné predbežné otázky, vrátane otázky vlastníctva predmetného bytu, boli už právoplatne vyriešené v sporoch vedených na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 9C/533/2005, 40C/33/2009, 5C/2/2005, 5C/296/2003, 14C/49/2011, keď bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti pôvodného žalobcu zaplatiť O. C. peňažnú sumu 303.193,- Sk s príslušenstvom. Správne považoval pre účely posúdenia dôvodnosti podanej žaloby za významné, že na základe rozsudku č.k. 5C/73/98-116 zo dňa 10.12.2002, právoplatného dňa 07.01.2003 a vykonateľného dňa 10.01.2003; (a jeho právoplatnosť, teda záväznosť a nezmeniteľnosť, sa žalobcovi nepodarilo zvrátiť ani žiadosťou o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania ani žalobou o obnovu konania); bola v rámci exekúcie vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 37ErNr/377/2003 a na Exekútorskom úrade Bratislava, súdnej exekútorky M.. V. T. pod č.k. EX 36/2003, vydražená sporná nehnuteľnosť a udelenie príklepu bolo tiež právoplatne schválené súdom a preto nemôže byť žaloba, ktorou sa pôvodný žalobca snaží zvrátiť výsledky vyššie uvedených právoplatne skončených konaní, dôvodná. V nadväznosti na argumentáciu odvolateľa v podanom odvolaní, v ktorom zotrval na názore, že i za súčasného stavu veci je po posúdení ním prednesených predbežných otázok možné rozhodnúť o tom, že je i naďalej podielovým spoluvlastníkom predmetného bytu, odvolací súd poukazuje tú skutočnosť, že k strate vlastníctva žalobcu k danému bytu došlo na základe príklepu na dražbe vykonanej v rámci exekúcie, a v takomto prípade je v zmysle ust. § 61 Exekučného poriadku navrátenie do predošlého stavu, teda obnovenie (spolu)vlastníctva pôvodného žalobcu ako pôvodného vlastníka, vylúčené. Bez zreteľa na akékoľvek ďalšie okolnosti preskúmvanej veci by tak ani v prípade, ak by argumentácia pôvodného žalobcu, prezentovaná v priebehu sporu, bola dôvodná, nebolo možné určiť, že je spoluvlastníkom predmetného bytu, keď takýto postup by bol v zjavnom rozpore s citovaným ustanovením Exekučného poriadku.

11. Pokiaľ pôvodný žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevykonal podstatné dôkazy, ktoré navrhoval, teda namietal odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p odvolací súd v prvom rade konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 185 ods. 1 C.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, pričom nemusí vykonať všetky stranou navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde. Vzhľadom na uvedené vyhodnotil odvolací súd aj túto námietku odvolateľa ako nedôvodnú. Navyše pokiaľ namietal, že súd prvej inštancie si nepripojil spis Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5C/73/1998 za účelom preverenia jeho tvrdenia o tom, že obálka, ktorou mu bol doručovaný rozsudok v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/73/1998 dňa 18.12.2002 neobsahovala viacero vyznačení doručovateľkou na originály doručky, ktoré boli v čase doručovania podmienkou k vyznačeniu právoplatnosti podľa § 47 ods. 2 O.s.p., toto nebolo potrebné, pretože námietky tohto charakteru boli preskúmvané v iných konaniach, citovaných v tomto rozhodnutí a boli vyhodnotené ako nedôvodné. Vykonaním takéhoto dôkazu by sa len potvrdil už dostatočne zistený skutkový stav a nemal by vplyv a konečné rozhodnutie vo veci.

12. Napokon pokiaľ odvolateľ namietal nedobromyseľnosť L.. M. N., táto námietka bola prvýkrát vznesená až v odvolacom konaní, preto na ňu odvolací súd neprihliadol ako neprípustnú novotu (§ 366 C.s.p.).

13. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi,

navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

14. Na základe uvedeného obsah odvolania žalobcu nebol preto spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá ako vecne a právne správny vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Nakoľko plne procesne úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal (viď uznesenie kolégia NS SR č. 15 z 9.10.2018).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).